

Nr 13.

Av herrar **Bondeson** och **Mannerskantz**, om ändring i 39 a § lagen om ekonomiska föreningar.

Enligt 39 a § lagen om ekonomiska föreningar må i stadgarna för en ekonomisk förening bestämmas, att föreningssammanträdes befogenhet, i vad rörer vissa frågor, skall helt eller delvis utövas av därtill utsedda föreningsmedlemmar. Till ombud vid sålunda konstituerat föreningssammanträde kan alltså väljas endast den, som själv är medlem av föreningen. Ehuru icke direkt föreskrivet torde få antagas, att till ombud jämväl kan väljas styrelsen som sådan för en förening, som är medlem av en förening med bestämmelse i stadgarna, som nyss sagts. Hinder skulle däremot möta, att till ombud valdes den, som är medlem av den anslutna föreningen. Å andra sidan medges i föreningslagen, att den, som allenast är medlem av en på angivet sätt ansluten förening, kan väljas till ledamot av den förenings styrelse, till vilken föreningen är ansluten. I 20 § föreningslagen stadgas nämligen, att där bolag eller annan samfällighet eller stiftelse är medlem i föreningen, ledamot av den samfällighets eller stiftelses styrelse eller delägare i samfälligheten må vara ledamot av föreningens styrelse. Till det regelmässigt betydelsefullare uppdraget i en förening kan sålunda väljas den, som allenast är medlem av den anslutna föreningen, däremot kan han ej väljas till ombud vid ett förenings-sammanträde, konstituerat jämlikt 39 a § i föreningslagen, ehuru detta uppdrag måste anses förhållandevis obetydligt.

Nu angivna bristande följdriktighet har särskild betydelse för vissa producentsammanslutningar. Det rationaliseringsarbete, som under de senare åren fullföljts inom jordbrukets ekonomiska föreningsrörelse, har nämligen i viss omfattning tagit sig uttryck däri, att ett flertal föreningar sammanslutit sig genom att som medlemmar inträda i en därför särskilt bildad förening, vilken det därefter tillkommit att för de anslutna föreningarnas räkning handha den affärsmässiga delen av verksamheten. Att bilda en förening, i vilken de angivna föreningarnas medlemmar inträtt som medlemmar, har stött på den stora svårigheten, att härför skulle fordrats skriftlig ansökning från envar av dessa medlemmar, något som skulle varit så mycket besvärligare som antalet medlemmar härvid ofta varit mycket stort, i vissa fall uppgående till flera tusen. Å andra sidan har det i den sålunda nybildade föreningen, till vilken anslutning kunnat vinnas direkt av producenterna, framstått som nödvändigt, att representationen fått utövas enligt bestämmelserna i 39 a § i föreningslagen. Det hindret har då uppstått, att till ombud vid sådan föreningsstämma icke kunnat utses den, som endast indirekt tillhört föreningen.

Då varje anledning synes saknas att uppehålla den stränga bestämmelsen om medlemskap som krav för valbarhet till ombud vid föreningssamman-

träde jämlikt 39 a § föreningslagen, särskilt då den icke gäller för val av ledamot av styrelsen för föreningen, hemställes,

att riksdagen ville för sin del antaga ändring av 39 a § i föreningslagen, förslagsvis i följande riktning. I stadgarna må bestämmas, att föreningssammanträdes befogenhet, i vad rör andra frågor än i 42 § 1 mom. avses, skall helt eller delvis utövas av därtill utsedda föreningsmedlemmar, dock må, där bolag eller annan samfällighet eller stiftelse är medlem i föreningen, ledamot av sådan samfällighets eller stiftelses styrelse eller delägare i samfälligheten jämväl därtill kunna utses.

Stockholm den 17 januari 1941.

Lennart Bondeson.

Axel Mannerskantz.